

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku A. K.

przy uczestnictwie W. K.

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 kwietnia 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 13 grudnia 2006 r., sygn. akt I 1 ACz (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

A. K. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 13 grudnia 2006 r., uwzględniającego zażalenie uczestniczki postępowania W. K. od wydanego przez Sąd niższej instancji orzeczenia w przedmiocie wniosku o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego. W skardze wnosił o przyjęcie jej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej, wobec oczywistego naruszenia przepisów postępowania, mającego istotny wpływ na wynik sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlega odrzuceniu. Zgodnie bowiem z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zawsze winien być opatrzony uzasadnieniem i to niezależnie od tego, którą z okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., skarżący powołuje. Gdy chodzi o „oczywistą zasadność skargi”, obowiązkiem skarżącego jest wykazanie, za pomocą argumentów jurydycznych, rzeczywistego

zaistnienia takiego uchybienia, które w świetle przekonania każdego przeciętnego prawnika narusza obowiązujący w Rzeczypospolitej Polskiej porządek prawny (por. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2002 r., II UK 163/02, OSNAPiUS 2003 nr 18, poz. 13). Tego jednak skarżący zaniechał, ograniczając się jedynie do stwierdzenia, że doszło do oczywistego naruszenia przepisów postępowania, mającego istotny wpływ na wynik sprawy. Należy podkreślić, że uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może zastąpić uzasadnienie podstaw kasacyjnych; chodzi tu bowiem o dwa odrębne elementy konstrukcyjne tego środka odwoławczego (tak m. in. postanowienie SN z dnia 26 października 2005 r., V CZ 122/05, niepubl.).

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. skargę kasacyjną należało odrzucić.